

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 1. september 2008 (03.09)
(OR. fr)**

**Interinstitutionel sag:
2008/0162 (CNS)**

12135/08

LIMITE

JUSTCIV 159

FØLGESKRIVELSE

fra: Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for
Europa-Kommissionen

modtaget den: 11. august 2008

til: Javier SOLANA, generalsekretær/højtstående repræsentant

Vedr.: Ændret forslag til RÅDETS AFGØRELSE om Det Europæiske
Fællesskabs indgåelse af konventionen om international garantistillelse
for mobilt udstyr og protokollen til nævnte konvention om specifikke
forhold for flymateriel, vedtaget samlet i Cape Town den
16. november 2001

Hermed følger til delegationerne Kommissionens dokument - KOM(2008) 508 endelig.

Bilag: KOM(2008) 508 endelig

12135/08

DG H 2A

ikn

LIMITE DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 11.8.2008
KOM(2008) 508 endelig

2008/0162 (CNS)

Ændret forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international
garantistillelse for mobilt udstyr og protokollen til nævnte konvention om specifikke
forhold for flymateriel, vedtaget samlet i Cape Town den 16. november 2001**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. FORMÅLET MED FORSLAGET

Kommissionen foreslår, at Fællesskabet indgår konventionen om international garantistillelse for mobilt udstyr (i det følgende benævnt "Cape Town-konventionen" eller "konventionen") og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel (i det følgende benævnt "flymaterielprotokollen"), vedtaget på den diplomatiske konference, der fandt sted i Cape Town fra den 29. oktober til den 16. november 2001, under UNIDROIT's (Det Internationale Institut for Ensartet Privatret) og ICAO's (Organisationen for International Civil Luftfart) fælles auspicer.

Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen fra 2001 er blandede aftaler, som til dels falder ind under Fællesskabets enekompetence. I 2002 fremlagde Kommissionen to forslag vedrørende Fællesskabets undertegnelse og indgåelse af disse to instrumenter. Til forslagene var der knyttet erklæringer, som Fællesskabet skulle afgive, om anvendelsen af specifikke bestemmelser i begge instrumenter, som påvirker EU-retten. Efter drøftelser i Udvalget for Civilretlige Spørgsmål blev sagen ekspederet videre til COREPER i oktober 2003, men nåede ikke så langt som vedtagelse på grund af en uoverensstemmelse mellem ES og UK vedrørende Gibraltars myndigheder i forbindelse med blandede aftaler. Denne uoverensstemmelse blev bilagt i december 2007. Situationen har imidlertid ændret sig betydeligt siden december 2003, da en række nye medlemsstater har tiltrådt Fællesskabet, og da konventionen og protokollen ikke længere er åben for undertegnelse. Derfor er det nødvendigt med et ændret forslag.

Emnet blev på denne baggrund rejst på mødet den 3. marts 2008 i Udvalget for Civilretlige Spørgsmål, hvor Kommissionen forpligtede sig til at udarbejde et ændret forslag til indgåelse af disse internationale instrumenter. Med det ændrede forslag samles udkastet til erklæringer fra Fællesskabet med henblik på undertegnelse og indgåelse i et forslag til en enkelt rådsafgørelse om indgåelse.

Dette forslag erstatter og ajourfører følgende forslag, som Kommissionen fremlagde i 2002:

- forslag til en rådsafgørelse om Det Europæiske Fællesskabs undertegnelse af konventionen om international garantistillelse for mobilt udstyr og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel, vedtaget samlet i Cape Town den 16. november 2001
- forslag til en rådsafgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international garantistillelse for mobilt udstyr og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel, vedtaget samlet i Cape Town den 16. november 2001¹.

2. FÆLLESSKABETS KOMPETENCE

I betragtning af Fællesskabets kompetence på visse af de områder, der reguleres af konventionen og flymaterielprotokollen, og som berører Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af

¹ SEK(2002) 1308 endelig/2 af 3.3.2003.

retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område² og Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs³, kan medlemsstaterne ikke alene ratificere instrumenterne.

Rådet bemyndigede den 29. oktober 2001 Kommissionen til på den diplomatiske konference i Cape Town på vegne af Fællesskabet at forhandle om de af konventionens og flymaterielprotokollens bestemmelser, der henhører under Fællesskabets enekompetence og berører disse to forordninger. Fire af medlemsstaterne har undertegnet konventionen og flymaterielprotokollen. Fællesskabet har siden konventionens ikrafttræden den 1. april 2004 og flymaterielprotokollen den 1. marts 2006 ikke kunnet undertegne disse instrumenter, og forslaget fra 2003 vedrørende undertegnelse er blevet forældet. Fællesskabet skal dog tiltræde konventionen og flymaterielprotokollen på basis af de relevante erklæringer.

Konventionen og flymaterielprotokollen giver "organisationer for regional økonomisk integration" mulighed for at blive part i instrumenterne (henholdsvis artikel 48 og XXVII). I forbindelse med konventionen og flymaterielprotokollen forstås ved "organisationer for regional økonomisk integration", en organisation, der har kompetence på visse af de områder, der reguleres af konventionen eller protokollen, og som kan undertegne, acceptere, godkende eller tiltræde dem. Denne definition giver Fællesskabet mulighed for at blive part i de to instrumenter med forbehold af fællesskabsinstitutionernes nødvendige godkendelse. Enhver henvisning i konventionen eller protokollen til "kontraherende stat(er)" eller "partsstat(er)" gælder ligeledes Fællesskabet, når konteksten kræver det (henholdsvis artikel 48, stk. 3, og artikel XXVII, stk. 3).

Det er i de to instrumenter forudset, at Fællesskabet ved undertegnelsen, godkendelsen, accepten eller tiltrædelsen afgiver en generel erklæring med angivelse af de af konventionens og protokollens områder, der henhører under Fællesskabets kompetence (henholdsvis artikel 48, stk. 2, og artikel XXVII, stk. 2). Bilag I indeholder et udkast til en sådan erklæring. Udkastet er udarbejdet på grundlag af de gældende beføjelser i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 og Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000.

3. ERKLÆRINGER OM DE OMRÅDER, DER HENHØRER UNDER FÆLLESSKABETS ENEKOMPETENCE

Under den diplomatiske konference i Cape Town i november 2001 fik Fællesskabet indført en række bestemmelser, der giver mulighed for at anvende fællesskabsretten i stedet for konventionen og flymaterielprotokollen på de områder, der er omfattet af førnævnte forordninger. Fællesskabet skal på tidspunktet for indgåelsen fremsætte erklæringer om de områder, der henhører under Fællesskabets enekompetence. Erklæringerne i bilag II omhandler følgende spørgsmål:

3.1. Foreløbige retsmidler (artikel 55 i konventionen og artikel X i protokollen)

For så vidt angår forholdet til artikel 13 og 43 i konventionen, skal det understreges, at det kun er forholdsregler som inden for forordningens anvendelsesområde har til formål at opretholde en faktisk eller retlig situation for at sikre rettigheder, hvis anerkendelse i øvrigt

² EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

³ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1.

anmodes afgjort af den ret, der skal påkende sagens realitet, som udgør foreløbige eller sikrende retsmidler som omhandlet i artikel 31 i forordning nr. 44/2001⁴.

Afgørelser om foreløbige eller sikrende retsmidler i henhold til artikel 31 i forordningen afhænger i øvrigt navnlig af tilstedeværelsen af en reel tilknytning mellem genstanden for foranstaltningen og den stedlige kompetence for den kontraherende stat, hvor sagen er indbragt for retten⁵.

Fællesskabet bør erklære, at afgørelser om foreløbige retsmidler i henhold til artikel 13 i konventionen truffet af de kompetente domstole i henhold til artikel 43, når sagsøgte har sin bopæl i Fællesskabet, kun kan gennemføres i overensstemmelse med artikel 31 i forordning nr. 44/2001 (tidligere artikel 24 i Bruxelleskonventionen af 27. september 1968, som fortolket i EF-Domstolens retspraksis).

I henhold til protokollens artikel X, stk. 1, og artikel XXX, stk. 2, finder protokollens artikel X vedrørende foreløbige retsmidler kun hel eller delvis anvendelse, hvis en partsstat afgiver en positiv erklæring med dette for øje. Artiklen omfatter salg af genstanden, hvilket figurerer på listen over foreløbige retsmidler i konventionens artikel 13. Hvis partsstaten afgiver en sådan erklæring angående artikel X, stk. 2, skal den angive den gældende frist for afgørelse om de foreløbige retsmidler, der er omhandlet i konventionens artikel 13, stk. 1. Det foreslås, at Fællesskabet ikke afgiver erklæring i medfør af protokollens artikel XXX, stk. 2, angående artikel X.

3.2. Konkurs (artikel XI og XII i protokollen)

Flymaterielprotokollens artikel XI og XII vedrørende debtors insolvens finder kun anvendelse, når den kontraherende stat, hvori den jurisdiktion, der behandler hovedinsolvensspørgsmålet, befinder sig, afgiver en positiv erklæring med dette for øje i medfør af artikel XXX.

I artikel XI fastlægges de nærmere vilkår for restitution af det flymateriel, der udgør kreditors sikkerhed, i tilfælde af debtors konkurs (variant A eller B). Det drejer sig om materielle retsregler, der gennem en tingslig ret skal beskytte kreditor mod eventuelle virkninger af debtors konkurs.

Forordning nr. 1346/2000 fastlægger derimod reglerne for retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse samt de lovvalgsregler, der finder anvendelse i tilfælde af insolvensbehandlinger indledt på Fællesskabets område. Forordningens artikel 5 fastlægger imidlertid, at indledningen af insolvensbehandlingen ikke berører en kreditors eller en tredjemands tingslige ret til fysiske eller immaterielle formuegenstande, løsøre eller fast ejendom, som tilhører skyldneren, og som på tidspunktet for insolvensbehandlingen indledning befinder sig på en anden medlemsstats område. Artiklen fastlægger en materiel international privatretlig regel, som direkte bestemmer, hvad der sker med tingslige rettigheder over fast ejendom, der befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvor behandlingen indledes. I stedet for at henvise enten til lovgivningen på stedet for behandlingens indledning eller lovgivningen på stedet, hvor formuegenstanden befinder sig, for at afgøre, om genstande, der er omfattet af tingslige rettigheder tilhører konkursboets

⁴ Dom af 31. marts 1982 C.H.W. mod G.J.H. (Sag 25/81, Sml. 1982, s. 1189).

⁵ Dom af 17. november 1998, Van Uden Maritime mod Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line m.fl. (sag C-391/95, Sml. 1998, s. I-7091).

aktiver, er det i forordningen direkte fastsat, at tingslige rettigheder over disse genstande ikke berøres af konkursproceduren.

I forordningens betragtning 12 hedder det, at "hovedinsolvensbehandlingen har universel gyldighed og omfatter alle skyldnerens aktiver", uanset på hvilken medlemsstats område genstanden befinder sig, medmindre der indledes en territorial insolvensbehandling i henhold til forordningens artikel 3, stk. 2. Det følger heraf, at det er lovgivningen i den stat, hvor proceduren indledes, der i overensstemmelse med artikel 4 er bestemmende for, hvilke aktiver der indgår i konkursmassen for hovedinsolvensbehandlingen, og hvilke der skal udelukkes. Med hensyn til formuegenstande omfattet af tingslige rettigheder kræver forordningen hverken, at de medtages i konkursmassen for hovedinsolvensbehandlingen, eller at de udelukkes. Med artikel 5 kræves der blot overholdelse af tredjemands tingslige rettigheder over genstande på en anden medlemsstats område (en medlemsstat, som er en kontraherende stat i protokollen), end dér, hvor hovedinsolvensbehandlingen indledes. Selv om lovgivningen i indledningsstaten fastsætter, at samtlige formuegenstande indgår i aktiverne, bibeholder indehaveren af en tingslig ret derfor alle beføjelser i tilknytning til denne ret, navnlig muligheden for at sælge genstanden for at holde sig skadesløs. Artikel 5 i forordningen og artikel XI i protokollen har således til fælles, at en formuegenstand omfattet af en tingslig ret ikke falder ind under konkursmassen.

Det følger af EF-Domstolens retspraksis i "AETR"-sagen⁶, at Fællesskabet alene har kompetence til at forpligte sig eksternt på området og til i givet fald at afgøre, om der skal afgives en eventuel erklæring som omhandlet i artikel XXX, stk. 3, med henblik på at angive den valgte variant (A eller B) og den gældende frist i henhold til artikel XI.

Kommissionen mener, at når den jurisdiktion, der behandler hovedinsolvensspørgsmålet, befinder sig i en medlemsstat, skal bestemmelserne i forordning nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkursprocedurer finde anvendelse i samtlige tilfælde i stedet for konventionen og protokollen. For at sikre dette mål og retssikkerheden på området anbefaler Kommissionen, at Fællesskabet ikke vælger hel eller delvis anvendelse af hverken den ene eller den anden variant i protokollens artikel XI. Dette synes at være den eneste løsning for at sikre en ensartet anvendelse af forordning nr. 1346/2000 i Fællesskabet, da det ikke synes berettiget at gøre en undtagelse for flymateriel.

Det følger heraf, at Fællesskabet hverken afgiver erklæring i medfør af artikel XXX, stk. 3, angående protokollens artikel XI, eller erklæring i medfør af artikel XXX, stk. 1, angående artikel XII om bistand i tilfælde af konkurs, da denne artikel er knyttet til artikel XI.

3.3. Indregistreringsstedets kompetence

For så vidt angår protokollens artikel XXI, synes en fravigelse af fællesskabsbestemmelserne som følge af denne nye kompetenceregulering endvidere ikke ønskelig. Hvis debitor befinder sig i Fællesskabet i overensstemmelse med konventionens artikel 4, bør fællesskabsretten derfor finde ensartet anvendelse. Protokollens artikel XXX, stk. 5, giver de kontraherende stater mulighed for at erklære, at de ikke vil anvende artiklen. Det foreslås, at Fællesskabet erklærer, at det ikke vil anvende artiklen, hvilket sætter Fællesskabet i stand til at anvende bestemmelserne i forordning nr. 44/2001.

⁶ Sag 22/70.

4. ERKLÆRINGER OMHANDLET I PROTOKOLLENS ARTIKEL VIII

Da alle medlemsstaterne er bundet af Romkonventionen af 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, indtil de eventuelt bliver bundet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008⁷, foreslår Kommissionen, at de ikke afgiver erklæring i medfør af protokollens artikel XXX, stk. 1, om at ville anvende samme protokols artikel VIII om lovvalg.

Under henvisning til det ovenfor anførte foreslår Kommissionen, at Rådet træffer nedenstående afgørelse om bemyndigelse til indgåelse af UNIDROIT-konventionen om international garantistillelse for mobilt udstyr og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel ved afgivelse af ovennævnte erklæringer, hvis ordlyd findes i bilag I og II.

⁷ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

Ændret forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international garantistillelse for mobilt udstyr og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel, vedtaget samlet i Cape Town den 16. november 2001

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁸,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Fællesskab ønsker at skabe et fælles retsområde baseret på princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser.
- (2) Konventionen om international garantistillelse for mobilt udstyr (i det følgende benævnt "Cape Town-konventionen") og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel, (i det følgende benævnt "flymaterielprotokollen") vedtaget samlet i Cape Town den 16. november 2001, udgør et nyttigt bidrag til regulering internationalt på deres respektive områder. Det er derfor ønskeligt, at bestemmelserne i de to instrumenter, som vedrører områder henhørende under Fællesskabets enekompetence, bringes i anvendelse så snart som muligt.
- (3) Kommissionen har ført forhandlingerne om Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen på Fællesskabets vegne for de dele, som henhører under Fællesskabets enekompetence.
- (4) Organisationer for regional økonomisk integration, der har kompetence på visse af de områder, der reguleres af Cape Town-konventionen eller flymaterielprotokollen, kan tiltræde nævnte konvention og nævnte protokol efter deres ikrafttræden.
- (5) Nogle af de anliggender, der reguleres ved Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område¹⁰, Rådets forordning (EF) nr.

⁸ EUT C , , s . .

⁹ EUT C , , s . .

¹⁰ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Senest ændret ved ...

1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs¹¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I)¹², omhandles også i Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen.

- (6) Fællesskabet har enekompetence på visse af de områder, der er omhandlet i Cape Town-konventionen og i flymaterielprotokollen, hvorimod medlemsstaterne har kompetence på andre af de i de to instrumenter omhandlede områder.
- (7) Fællesskabet bør derfor tiltræde Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen.
- (8) Artikel 48 i Cape Town-konventionen og artikel XXVII i flymaterielprotokollen fastsætter, at organisationer for regional økonomisk integration skal afgive en erklæring om, for hvilke områder, der reguleres af konventionen eller protokollen, organisationens medlemsstater har overdraget kompetence til organisationen. Fællesskabet bør derfor afgive en sådan erklæring på tidspunktet for tiltrædelsen.
- (9) Konventionens artikel 55 giver de kontraherende stater mulighed for at erklære, at de enten helt eller delvis ikke vil anvende artikel 13 og 43. Fællesskabet bør på tidspunktet for tiltrædelsen af konventionen afgive en sådan erklæring.
- (10) Flymaterielprotokollens artikel X, XI, XII og XIII finder kun anvendelse, når den kontraherende stat har afgivet en positiv erklæring med dette for øje i medfør af protokollens artikel XXX. Fællesskabet bør på tidspunktet for tiltrædelsen af flymaterielprotokollen erklære, at det ikke agter at afgive nogen erklæring i medfør af artikel XXX, stk. 3. Medlemsstaternes kompetence, hvad angår materielle retsregler på konkursområdet, berøres ikke.
- (11) Anvendelsen af artikel VIII i flymaterielprotokollen vedrørende lovvalg afhænger ligeledes af en erklæring, som alle kontraherende stater kan afgive i medfør af artikel XXX, stk. 1. Fællesskabet bør på tidspunktet for tiltrædelsen erklære, at det ikke agter at anvende artikel VIII.
- (12) Det Forenede Kongerige forbliver bundet af Romkonventionen af 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser¹³, indtil det eventuelt bliver bundet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008. Det antages, at Det Forenede Kongerige, hvis det inden da tiltræder flymaterielprotokollen, på tidspunktet for tiltrædelsen vil afgive en erklæring i medfør af artikel XXX, stk. 1, som ikke påvirker anvendelsen af reglerne i nævnte forordning.
- (13) Det Forenede Kongerige og Irland bør deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.
- (14) I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen vedrørende Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse og er ikke bundet eller omfattet af den -

¹¹ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1. Senest ændret ved ...

¹² EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

¹³ EFT C 27 af 26.1.1998, s. 34.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Konventionen om international garantistillelse for mobilt udstyr (i det følgende benævnt "Cape Town-konventionen") og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel (i det følgende benævnt "flymaterielprotokollen"), vedtaget samlet i Cape Town den 16. november 2001 godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.
2. Teksten til Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen er knyttet til denne afgørelse.
3. I denne afgørelse forstås ved "medlemsstat" alle medlemsstater med undtagelse af Danmark.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den person, der er beføjet til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at deponere det instrument, der er omhandlet i artikel 47, stk. 4, i Cape Town-konventionen og i artikel XXVI, stk. 4, i flymaterielprotokollen.

Artikel 3

1. Fællesskabet afgiver på tidspunktet for tiltrædelsen af Cape Town-konventionen den erklæring, der er angivet i punkt I i bilag I, og den erklæring, der er angivet i punkt I i bilag II.
2. Fællesskabet afgiver på tidspunktet for tiltrædelsen af flymaterielprotokollen den erklæring, der er angivet i punkt II i bilag I, og den erklæring, der er angivet i punkt II i bilag II.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

Generelle erklæringer om Fællesskabets kompetence, som Fællesskabet skal afgive på tidspunktet for tiltrædelsen af konventionen om international garantistillelse for mobilt udstyr ("Cape Town-konventionen") og protokollen om specifikke forhold for flymateriel ("flymaterielprotokollen), som blev vedtaget samlet i Cape Town den 16. november 2001

I. Erklæring i medfør af artikel 48, stk. 2, om Det Europæiske Fællesskabs kompetence, for så vidt angår de områder, der reguleres af Cape Town-konventionen, og for hvilke medlemsstaterne har overdraget kompetence til Fællesskabet

1. Cape Town-konventionens artikel 48 fastlægger, at konventionen kan tiltrædes af organisationer for regional økonomisk integration bestående af suveræne stater, når sådanne organisationer har kompetence på nogle af de områder, der reguleres af konventionen, forudsat at der afgives en erklæring som omhandlet i samme artikels stk. 2. Fællesskabet har vedtaget at tiltræde konventionen og afgiver således nævnte erklæring.
2. Det Europæiske Fællesskabs nuværende medlemsstater er Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.
3. Denne erklæring gælder dog ikke for Kongeriget Danmark, jf. artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaterne.
4. Denne erklæring gælder ikke for de af medlemsstaternes områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ikke finder anvendelse, og berører ikke foranstaltninger eller beslutninger, som medlemsstaterne vedtager i henhold til Cape Town-konventionen på disse områders vegne eller i deres interesse.
5. Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater har overdraget kompetence til Fællesskabet, for så vidt angår anliggender, der berører Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område¹⁴, Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs¹⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I)¹⁶.
6. Fællesskabet afgiver på tidspunktet for tiltrædelsen af Cape Town-konventionen ingen af de erklæringer, som tillades i henhold til de i konventionens artikel 56 omhandlede artikler. Medlemsstaterne bevarer deres kompetence vedrørende de materielle retsregler på konkursområdet.

¹⁴ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Senest ændret ved ...

¹⁵ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1. Senest ændret ved ...

¹⁶ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

7. Udøvelsen af kompetence, som medlemsstaterne har overdraget til Fællesskabet i medfør af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, er i sagens natur i stadig udvikling. Inden for traktatens rammer kan de kompetente institutioner træffe afgørelse om rækkevidden af Fællesskabets kompetence. Fællesskabet forbeholder sig således ret til at ændre denne erklæring i overensstemmelse hermed, uden at det udgør en forudsætning for udøvelsen af Fællesskabets kompetence for så vidt angår de emner, der reguleres af Cape Town-konventionen.

II. Erklæring i medfør af artikel XXVII, stk. 2, om Det Europæiske Fællesskabs kompetence, for så vidt angår de områder, der reguleres af flymaterielprotokollen, og for hvilke medlemsstaterne har overdraget kompetence til Fællesskabet

1. Flymaterielprotokollens artikel XXVII fastlægger, at protokollen kan tiltrædes af organisationer for regional økonomisk integration bestående af suveræne stater, når sådanne organisationer har kompetence på nogle af de områder, der reguleres af protokollen, forudsat at der afgives en erklæring som omhandlet i samme artikels stk. 2. Fællesskabet har vedtaget at tiltræde flymaterielprotokollen og afgiver således nævnte erklæring.
2. Det Europæiske Fællesskabs nuværende medlemsstater er Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.
3. Denne erklæring gælder dog ikke for Kongeriget Danmark, jf. artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaterne.
4. Denne erklæring gælder ikke for de af medlemsstaternes områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ikke finder anvendelse, og berører ikke foranstaltninger eller beslutninger, som medlemsstaterne vedtager i henhold til flymaterielprotokollen på disse områders vegne eller i deres interesse.
5. Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater har overdraget kompetence til Fællesskabet, for så vidt angår anliggender, der berører Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område¹⁷, Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs¹⁸ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I)¹⁹.
6. Fællesskabet afgiver på tidspunktet for tiltrædelsen af flymaterielprotokollen ingen erklæring i medfør af artikel XXX, stk. 1, om, at det vil anvende artikel VIII, ej heller vil det afgive nogen af de erklæringer, som tillades i henhold til artikel XXX, stk. 3. Medlemsstaterne bevarer deres kompetence vedrørende de materielle retsregler på konkursområdet.

¹⁷ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Senest ændret ved ...

¹⁸ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1. Senest ændret ved ...

¹⁹ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

7. Udøvelsen af kompetence, som medlemsstaterne har overdraget til Fællesskabet i medfør af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, er i sagens natur i stadig udvikling. Inden for traktatens rammer kan de kompetente institutioner træffe afgørelse om rækkevidden af Fællesskabets kompetence. Fællesskabet forbeholder sig således ret til at ændre denne erklæring i overensstemmelse hermed, uden at det udgør en forudsætning for udøvelsen af Fællesskabets kompetence for så vidt angår de emner, der reguleres af flymaterielprotokollen.

BILAG II

Fællesskabets og medlemsstaternes erklæringer på tidspunktet for tiltrædelsen af Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen vedrørende visse af konventionens og protokollens bestemmelser og foranstaltninger

I. Erklæring fra Fællesskabet i medfør af Cape Town-konventionens artikel 55

Medlemsstaterne er bundet af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område²⁰, hvorfor de i medfør af Cape Town-konventionens artikel 55 i tilfælde, hvor debitor har sin bopæl på en EF-medlemsstats område, kun vil anvende Cape Town-konventionens artikel 13 og 43 vedrørende afgørelser om foreløbige retsmidler i overensstemmelse med artikel 31 i forordning nr. 44/2001 som fortolket af De Europæiske Fællesskabers Domstol inden for rammerne af Bruxelleskonventionen af 27. september 1968²¹ (artikel 24).

II. Erklæring fra Fællesskabet i medfør af flymaterielprotokollens artikel XXX

I overensstemmelse med protokollens artikel XXX, stk. 5, vil bestemmelserne i protokollens artikel XXI ikke blive anvendt i Fællesskabet, og Rådets forordning nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område²² finder anvendelse på området, for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af nævnte forordning eller enhver anden aftale, der har til formål at udbrede virkningerne heraf.

²⁰ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Senest ændret ved ...
²¹ EFT C 27 af 26.1.1998, s. 1.
²² EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Senest ændret ved ...